

Bindis József fél évszázados visszaemlékezése Fűtött a tanulási vágy...

Nemrégem ünnepeztük a Papíripar alapításának 50. évfordulóját. Ezzel kapcsolatban számos életművel ismerkedtünk meg, melynek során az iparág fél évszázados története is kirajzolódott. A Papíripari Kutatóintézet fejlődése és

az ezzel szorosan összefüggő papíripari szaklap jelentősége nyomon követhető József életútja során, ezért örömmel vettük, hogy ezeket a tapasztalatait velünk is megosztotta.

A Fűzfői Papírgyárban 1945-től mint szitafelvigyázó dolgoztam. Innen a Könyvüipari Minisztérium javaslatára kerültem Budapestre, a Papíripari Kutató Intézetbe 1949. augusztus 1-én. A szüleim hallani sem akartak az elutazásról, 21 éves voltam és otthon kellett volna a munkám és a keresetem, azonban elhatározásomban szárdán kitartottam, fűtött a tanulási vágy.

Az Intézet laboratóriuma az ELTE Kolloid-kémiai Tanszékén volt, a munka kezdetleges eszközökkel folyt. Pl. a papírtechnológiai csoport egyik feladata volt zsákpapír ragasztó előállítás a szulfid szennylúgból, amelyet a Csepeli Papírgyárból kellett villamoson szállítani egy 3 literes tejeskannában.

Nagy változás kezdődött, amikor az Intézet első épületrésze a Csepeli Papírgyár mellett 1951-ben felépült. A berendezések egy részét az ELTE ajándékozta, amelyet egy fuvaroskocsival szállítottunk Csepelre a Soroksári úton. A kocsit ketten laboránsok kísértük gyalog.

Az építők még dolgoztak, belső közfalakat építettek, az igazi munka azonban már megkezdődött a cellulózkémiai és a rosttechnológiai osztályokon és a könyvtárban. Ezekre az

időkre szívesen gondolok vissza, mert ekkor határoztam el, hogy véglegesen a papíriparban maradok, és ennek érdekében tovább növelem tudásomat. A MTESZ-nek 1950-ben lettem tagja. A Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Szakán 1958-ban védtem meg diplomamunkámat „A hőfoklécpsők jelentősége és gyakorlati meghatározási módszere szárítóberendezéseknél” címmel. 1950-től kezdtem megismereni a MTESZ munkáját és céljait. A PNYME elnökségének 1967-től 1972-ig a tagja voltam. Szakmai munkámat nagyban elősegítették a szaklapok, előadások, ankétok. A Papíripar c. szaklapot ma is (nyugdíjas koromban) szívesen és érdeklődéssel olvasom.

Az Intézetben 1951-ben megalakult az ún. szárítási csoport, Endrényi Sándor vezetésével. Tudományos munkatársi, majd főmunkatársi beosztásban papíripari szárítási – szellőzési – és hőtechnikai kutatási témák megoldásában vettem részt. A kutatási eredmények, valamint üzemelő szárítóberendezések vizsgálata, az optimális technológiai paraméterek megállapítása hozzájárult a papírgépek teljesítményének növeléséhez, a minőség javításához, valamint a fajlagos energia felhasználás csökkenéséhez. Az eredményekről a Papíripar c. szaklapban számoltunk be. Számos szakcikkem jelent meg a hazai és külföldi szaklapokban. Társszerzője voltam a Papíripari kézikönyvnek. Az osztály munkája Endrédi kiválásával fokozatosan megszűnt. Ezt követően 1982-től nyudíjazásomig (1988) a vállalati energia osztály munkájában vettem részt.

Az 50 év sikereihez gratulálva kívánom, hogy hasonló eredmények jellemezzék az elkövetkezendő időszakot is.

A szerkesztőség pedig sok szeretettel gratulál és jó egészséget kíván Bindis Józsefnek.

Lejegyezte:
Lindner György